

## Arrest

nr. 51 973 van 29 november 2010  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 18 augustus 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. FALLAH, die loco advocaat I. SIMONE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u van etnisch gemengde afkomst. Uw vader is een Roma-zigeuner en uw moeder is Ashkali. U bent afkomstig uit Budisalc (gemeente Klinë) en u bent Kosovaars staatsburger. U verbleef van 1991 tot 2008 in Duitsland. U vroeg er in 1991 asiel aan uit vrees voor de Serviërs. Een jaar na de scheiding met uw in Duitsland achtergebleven echtgenote werd u op 5 juni 2008 van Duitsland naar Kosovo gerepatriëerd. Na uw aankomst in Kosovo verbleef u aanvankelijk acht maanden bij uw neef te Budisalc. U werd er een drietal keer op straat aangesproken door onbekende Albanezen die u naar de reden van uw aanwezigheid vroegen. Omwille van uw etnische afkomst beschuldigden zij u ervan tijdens de oorlog samengewerkt te hebben met de Serviërs, wat u ten stelligste ontkende. U wees hen erop dat u in die periode in Duitsland en niet in Kosovo verbleef. Ze repliceerden dat er in*

Kosovo voor Roma-zigeuners en Ashkali geen plaats is. Nadat u tijdens één van deze confrontaties door een onbekende persoon op uw zitvlak werd gestampt, trok u naar uw nicht te Llukafci i Thatë (gemeente Istog), waar u gedurende één jaar verbleef. Toen de bureu uw aanwezigheid opmerkten, vroegen zij aan uw nicht wie u was. Zij antwoordde hen dat u haar oom bent. Daarop repliceerden ze dat zij geen onbekende personen tolereerden. Naar aanleiding van voornoemde problemen, zowel bij uw neef als bij uw nicht, richtte u zich nooit tot de Kosovaarse politie, EULEX (European Union Rule of Law Mission) en/of KFOR (Kosovo Force). Uw familieleden raadden u dit namelijk ten sterkste af. Daarom bleef u zoveel mogelijk binnen, waardoor u niet kon werken. Omdat u zo niet verder kon leven, besloot u uiteindelijk Kosovo opnieuw, ditmaal uit vrees voor de Albanezen, te verlaten en u kwam naar België, waar u op 1 maart 2010 asiel aanvraagde. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw paspoort van UNMIK (tijdelijke VN-missie voor Kosovo) uitgereikt op 11 juli 2008 te Prishtinë; uw UNMIK-identiteitskaart uitgereikt op 20 juni 2008 te Prishtinë; en uw Duits rijbewijs uitgereikt op 17 april 2000 te Recklinghausen.

#### B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient er gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd ondermeer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en in Klinë in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten, waaronder Klinë, kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Uw bewering dat u zoveel mogelijk binnen moest blijven waardoor u niet kon werken (CGVS, p. 6; p. 9-10) is dan ook moeilijk in overeenstemming te brengen met voornoemde informatie.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Wel toont de informatie van het Commissariaat-generaal aan dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische

malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden, enz. spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling, enz. van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d juni 2006, nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Wat uw persoonlijke problemen in Klinë en Istog betreft – u werd verschillende keren op straat aangesproken door onbekende Albanezen die u mondeling verweten met de Serviërs gecollaboreerd te hebben, u kreeg eenmaal een stamp in uw zitvlak en uw burens in Istog zeiden dat ze geen onbekenden duldden (CGVS, p. 9-11) –, dient er vooreerst opgemerkt te worden dat dergelijke problemen onvoldoende zwaarwichtig zijn om als een daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming beschouwd te worden. Hoe dan ook dient er op gewezen te worden dat u hieromtrent nooit klacht ingediend heeft, noch bij de politie noch bij de internationale organisaties aanwezig in Kosovo (CGVS, p. 9-11). U deed dit niet omdat uw familieleden u dit afraadden (CGVS, p. 9). Dit is evenwel geen afdoende verklaring voor uw nalatigheid. Er kan immers pas internationale bescherming verkregen worden wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput. De autoriteiten kunnen evenwel niet optreden indien zij niet op de hoogte worden gebracht van criminele feiten. Bovendien blijkt uit de hierboven reeds geciteerde informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten geboden wordt aan de minderheden toereikend is en dat ook Roma en Ashkali in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht kunnen neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen immers voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing

van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie ernstig behandeld. Overigens blijkt uit dezelfde informatie dat in de regio waar ook Klinë toe behoort, er reeds geruime tijd geen ernstige en/of etnisch gemotiveerde veiligheidsincidenten meer gemeld werden, dat de RAE volledig in de samenleving geïntegreerd zijn, dat de Romanitaal volledig vrij en in het openbaar gebruikt kan worden, en dat er verschillende politieagenten die tot de RAE-gemeenschap behoren werkzaam zijn. Hieraan kan tot slot nog worden toegevoegd dat uit voornoemde informatie tevens blijkt dat er in de gemeente Klinë evenmin veiligheidsincidenten met de vele terugkeerders uit het buitenland – zoals u er ook één was – geregistreerd werden en dat het terugkeerproces voor RAE in Klinë als geslaagd beschouwd kan worden.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw UNMIK-paspoort, uw UNMIK-identiteitskaart en uw Duits rijbewijs bevestigen uw identiteit en uw nationaliteit. Hieraan wordt in deze beslissing evenwel niet getwijfeld.

#### *C. Conclusie*

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te hervormen en hem de hoedanigheid van vluchteling of minstens subsidiaire bescherming toe te kennen. Hij voert de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en herhaalt zijn asielmotieven.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker op geen enkele wijze de motieven van de bestreden beslissing weerlegt. De commissaris-generaal heeft zijn beslissing zeer uitvoerig gemotiveerd. Verzoeker herhaalt zijn asielrelaas zonder in te gaan op de motivering van de bestreden beslissing. Hij betoogt dat hij als Roma nog steeds gediscrimineerd wordt.

Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden wordt als toereikend beoordeeld voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE. Wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging bieden garanties ten aanzien van alle etnische groepen. Dat verzoeker sterk gediscrimineerd zou worden als Roma is een loutere bewering die hij niet staaft met concrete elementen. De Raad is van mening dat de commissaris-generaal terecht geoordeeld heeft dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend en niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming en sluit zich aan bij de opgegeven motieven.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en tien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER